

Αφηγητής: ομοδιηγητικός – δραματοποιημένος, με εσωτερική εστίαση

Αφηγηματικές τεχνικές: περιγραφή (κυριαρχεί), αφήγηση, εσωτερικός μονόλογος.

Εκφραστικά μέσα: μεταφορές, παρομοιώσεις, προσωποποιήσεις, εικόνες

Γλώσσα: απλή, καθημερινή, φυσική, ανεπιτήδευτη

Ύφος: ανάλαφρο, κάπως υπαινικτικό και χιουμοριστικό

Οι συνεχείς αναδρομές στο παρελθόν, τα χρονικά άλματα με βάση το συνειρμό (η μια σκέψη φέρνει την άλλη, χωρίς χρονική αλληλουχία) και η σύνδεση παρελθόντος – παρόντος αποτελούν στοιχεία λυρισμού και ποιητικότητας

3 θεματικές ενότητες: 1. Ο πατέρας ...η μια από την άλλη. 2. Με τον πατέρα ...δε λέγαν ούτε αυτά. 3. Εκείνες οι Κυριακές ...ιστορίες του...

Δεν υπάρχει δράση – πλοκή, λόγω της κυριαρχίας των περιγραφών (προσώπων, καταστάσεων, πράξεων).

Προβάλλονται οι απλές χαρές της καθημερινότητας και της συντροφιάς με αγαπημένα πρόσωπα, καθώς και το ζήτημα των οικογενειακών σχέσεων (ιδίως του χωρισμού των γονέων, αν και δε δημιούργησε πρόβλημα στα κορίτσια της ιστορίας). Στην ηρεμία- ψυχική γαλήνη των κοριτσιών συντελούν η αγάπη και η σιγουριά που προσφέρουν τα πρόσωπα του συγγενικού τους κύκλου και στέκονται δίπλα τους, τις προσέχουν, τις αγαπούν. Η έφηβη Κατερίνα (αφηγήτρια) βλέπει τις καταστάσεις διαφορετικά από παλιά και δείχνει μεγαλύτερη κατανόηση για τη στάση των γονιών της και τις αδυναμίες τους. Τα πρόσωπα, γενικά, διακατέχονται από ευγενικά και όμορφα συναισθήματα (αθωότητα, αγάπη, τρυφερότητα, νοσταλγία) που τα κάνουν συμπαθητικά και γοητευτικά. Ωστόσο, μια αδιόρατη θλίψη διαπερνά την αφήγηση, αλλά δε μεταβάλλει την εικόνα αυτή.

Σχέση κοριτσιών – πατέρα: πολύ ζεστή και γεμάτη θαυμασμό και τρυφερότητα. Τον βλέπουν κάθε Κυριακή και τα καλοκαίρια τις πηγαίνει εκδρομές στη θάλασσα. Η απουσία του από το σπίτι τους δε φαίνεται να έχει επηρεάσει την αγάπη και την εκτίμησή τους προς αυτόν. Επιπλέον, η ζωηρή και νοσταλγική περιγραφή της προετοιμασίας των καθιερωμένων κυριακάτικων αποδράσεων στη θάλασσα φανερώνει τόσο την έμπρακτη ενασχόληση του πατέρα με τα κορίτσια στο χρόνο που διέθετε, αλλά και την πρόθυμη ανταπόκριση εκείνων. Η Κατερίνα τον αγαπά πολύ και τον θεωρεί αγνό, αθώο, σα μικρά παιδί που βλέπει παντού το καλό, χωρίς αίσθηση της κακίας του κόσμου. Την ενοχλεί η υπερβολική αφοσίωσή του στις μηχανές, την οποία μάλιστα θεωρεί μια από τις αιτίες του διαζυγίου, αν και ξέρι και για τις απιστίες του. Δεν του κρατάει, όμως, κακία.

Σχέση αφηγήτριας - ξαδέρφης: ταίριαζαν πολύ, είχαν κοινά ενδιαφέροντα και ανησυχίες. Μπορούσαν να κουβεντιάζουν με τις ώρες για απλά ζητήματα της καθημερινότητας, αντιμετωπίζοντάς την θετικά και προσπαθώντας να μην την ασχημαίνουν. Τα βράδια ξυπνούσαν και έκαναν ευχές ή μάντευαν το μέλλον τους από το φεγγάρι. Αν και η σχέση με τις αδερφές της ήταν αρμονική, της αρέσει η παρέα της ξαδέρφης της, γιατί την ηρεμεί και ικανοποιεί την ανάγκη της για ανταλλαγή απόψεων, ιδεών, ονείρων.

Κατερίνα (αφηγήτρια): διαθέτει πλούσιο συναισθηματικό κόσμο. Βλέπει με τρυφερότητα και αγάπη τους δικούς της ανθρώπους. Επιμένει στη θετική τους πλευρά και κατανοεί τις αδυναμίες τους. Παρά τη μικρή της ηλικία, ξέρι να κρατάει από τη ζωή τα ευχάριστα. Είναι γεμάτη ενέργεια, δίνει σημασία στα απλά και καθημερινά, αντιμετωπίζει τη ζωή με αισιοδοξία. Τη διακρίνει μια τάση για αναπόληση, είναι στοχαστική, συναισθηματική.

Έλλη: γλυκιά, αν και όχι ιδιαίτερα όμορφη κοπέλα, που θέτει εφικτούς στόχους, αλλά περιέργως δεν πετυχαίνει κανέναν. Πρόθυμο και εγκάρδιο πλάσμα με έντονη την ανάγκη να απολαμβάνει τις μικρές χαρές της καθημερινότητας, κατά προτίμηση με την παρουσία οικείων της προσώπων. Ευαίσθητη, ευγενική, ονειροπόλα, αν και μιλούσε πολύ, κρατούσε τις μύχιες σκέψεις της για την ίδια, αντιμετωπίζοντας έτσι τις νεανικές της ανασφάλειες.

Πατέρας: αγνός και αγαπητός στις κόρες του. Δεν εκφράζεται παράπονο που άφησε την οικογένειά του. Αν και είναι γνωστό ότι διέπραξε κάποιο σφάλμα, η αφηγήτρια το βλέπει με κατανόηση. Η ενασχόλησή του με τις μηχανές δείχνει κλειστό και εσωστρεφή χαρακτήρα. Ασχολείται ιδιαίτερα με τις κόρες τους, στο χρόνο που τους διαθέτει.

Θεός Αγγελιαός: αθώς σα μικρό παιδί, αλλά και ανεύθυνος. Παρουσιάζεται περισσότερο ως αφελής παρά ως ηθελημένα αδιάφορος. Σε καμιά περίπτωση, όμως, δεν είναι άτομο που είναι σε θέση να προστατέψει και να φροντίσει επαρκώς τους οικείους του. Είναι αφηρημένος, χωρίς αίσθηση του χρόνου. Εμπιστεύεται τους ανθρώπους. Του αρέσει να λέει ιστορίες, είναι ευχάριστος και διασκεδαστικός στην παρέα.

Ερωτήσεις:

1. Σε ποια σημεία του κειμένου διαφαίνεται η γυναικεία ψυχολογία της αφηγήτριας και των αδερφών της;
2. Ποια προβλήματα οδήγησαν στο χωρισμό τους γονείς της Κατερίνας;
3. Σελ. 55, ερωτ. 1 - 3